

мъри въ архива ми и азъ ви го пращамъ да видите отъ роднинтъ му кой е.

Прѣзъ 1877 година когато нась ни прѣместиха отъ Цариградъ въ Акия, намѣрихме ги всичкитѣ безъ Иванъ П. Плюшковъ и Крѣстю Минковъ, които бѣха умрѣли и Христо Ивановъ, който избѣгалъ отъ затвора и изчезналъ безслѣдно. Савата говорѣше много добрѣ арабски и се бѣше научилъ да боядисва кѫщи, постоянно работѣше при арабския първенецъ Илия Абудъ, по вѣра православенъ който ги покровителствувалъ, помагалъ и гарантиралъ за неотклонението имъ. Чрѣзъ него пишаха и получаваха писмата си отъ България. Слѣдъ освобождението ни,